

Mál nr. 87/2012**M
og
vátryggingafélagið X v/ innbútryggingar.****Ágreiningur um niðurfellingu innbútryggingar vegna vanskila.****Gögn.**

- 43. Málskot, móttengið 28.2.2012, ásamt fylgigögnum.
- 44. Bréf X, dags. 16.3.2012, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M hafði í gildi innbútryggingu hjá vátryggingafélaginu X. Hinn 1.1.2011 mun vátryggingin hafa verið á gjalddaga fyrir vátryggingartímabilið 1.1.2011 til 31.12.2011. Hinn 1.2.2011 var M send innheimtuviðvörðun þar sem iðgjald var þá enn í vanskilum og hann hvattur til greiðslu skuldarinnar svo komast mætti hjá frekari innheimtuaðgerðum. Skuldin var enn ógreidd 6.4.2011 og var M þá send lokaaðvörðun. Í aðvörðuninni segir svo, orðrétt: „Vinsamlega greiðið skuldina innan 14 daga frá dagsetningu þessa bréfs. Að öðrum kosti falla vátryggingarnar niður og/eða verða sendar í lögfræðilega innheimtu eftir því sem við á.“ Er iðgjaldið var enn ógreitt 16.5.2011 var vátryggingin felld niður.

Hinn 6.6.2011 skemmdist innbú M af völdum bruna. Hann hefur krafist bóta fyrir tjón sitt úr innbútryggingunni hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu þar eð innbútryggingin hafi verið fallin niður er tjónið varð.

M kveður á hinn bóginn að vegna veikinda hafi hann ekki getað greitt innan þess frests sem mælt var fyrir um í fyrrgreindri lokaaðvörðun. Telur M að ábyrgð X hafi átt að haldast í þrjá mánuði til viðbótar með vísan til 2. mgr. 33. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga (vsl.), en samkvæmt því ákvæði helst ábyrgð félagsins í þrjá mánuði til viðbótar eftir lok 14 daga greiðslufrests í lokaaðvörðuninni, ef sýnt er fram á að vátryggingartaki hafi ekki getað greitt fyrir lok frestsins vegna ófyrirséðra hindrana sem honum verður ekki kennt um. Til stuðnings því að hann gat ekki greitt innan frestsins vísar M til læknisvottorðs, dags. 17.10.2011, þar sem segir að M sé með sykursýki, langvinnan lungnasjúkdóm, háþrýsting og undanfarin tvö ár hafi borið á stigvaxandi afleiðingum þessara veikinda. Greinileg minnisskerðing, sinnuleysi og framtaksleysi sé til staðar og hafi verið undanfarin ár í auknum mæli. Kveður læknirinn það vera mat sitt að M hafi undanfarið verið það veikur að hann hafi ekki getað gert sér grein fyrir afleiðingum þess að taka ekki upp póst sem borist hefur inn á heimili hans né haft hugsun á að greiða af hefðbundnum tryggingum.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 33. gr. vsl. getur félagið, ef iðgjald hefur ekki verið greitt þegar greiðslufresti lýkur skv. 1. mgr. 32. gr. og það ber ábyrgð, losnað undan ábyrgðinni með því að senda nýja tilkynningu þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga. Ennfremur er tekið fram í ákvæðinu að tilkynningin skuli skýrlega bera með sér að vátryggingin falli niður ef iðgjaldið er ekki greitt innan hins tilskilda frests.

Eins og að framan greinir sendi X innheimtuviðvörun til M 1.2.2011 þar sem M var hvattur til að greiða iðgjaldsskuldina svo komast mætti hjá frekari innheimtuaðgerðum. Þá var send lokaadvörun 6.4.2011 sem X byggði niðurfellingu innbústryggingarinnar á. Kom þar fram, ef skuldin væri ógreidd að liðnum 14 daga frestinum, yrðu váttryggingarnar felldar niður og/eða sendar í lögfræðilega innheimtu eftir því sem við á. Þegar litið er til orðalags advörunarinnar verður ekki ráðið með skýrum hætti hvort X ætlaði að fella váttrygginguna niður að liðnum greiðslufrestinum eða innheimta iðgjaldið með lögsókn á hendur M. Ráðagerð X í þessum efnum var enn óljósari þegar litið er til þess að áður hafði félagið sent innheimtuviðvörun þar sem M var varaður við því að greiðslufall gæti leitt til frekari innheimtuaðgerða eða málshöfðunar á grundvelli réttarfarslaga. Í lokaadvöruninni 6.4.2011 kom því ekki fram með nægilega skýrum hætti, eins og áskilið er í 1. mgr. 33. gr. vsl., að váttryggingin myndi falla niður ef iðgjaldið var ekki greitt innan hins tilskilda frests. Lagaskilyrði voru því ekki fyrir hendi til að fella innbústrygginguna niður eins og X gerði. Ber því að líta svo á að váttryggingin hafi verið í gildi þegar brunatjónið varð 6.6.2011. Að fenginni þessari niðurstöðu er ekki þörf á að taka afstöðu til þess hvort ábyrgð M hafi átt að haldast lengur eins og mælt er fyrir um í 2. mgr. 33. gr. vsl.

Niðurstaða.

Innbústrygging M samkvæmt fjölskyldutryggingu hjá X var ekki fallin niður vegna vanskila er innbú hans skemmdist í bruna 6.6.2011.

Reykjavík, 30. mars 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.